

Publicerad 2006-06-28 19:03 av Jessikalbertsson

Sluta.

sluta, skrek du i mitt öra.

du bad mig att ge upp,

att sluta höra.

Jag kunde inte slänga det åt sidan,

det skulle vara som att bara hänga,

och dingla ifrån ett högt berg.

sluta höra, viskade du i mitt öra.

för andra gången.

Jag kände mig som fången,

fången i din bur eller i ditt hjärta.

Du sa att utan mig skulle det

bildas mera smärta

och det skulle aldrig lätta.

tillslut lättade du,

du flög iväg.

Som en fågel, fri

men din tid, var förbi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jessikalbertsson med Poeter.se id #8862 innehar upphovsrätten